

om Børn af samlevende Ægtefæller, som er kommet i samme Stilling. Deres Forældre vil, hvis de ikke kan faa Hjælp af Hjelpekasserne, være nødt til at ty til Fattigvæsenet. Jeg frygter noget for, at det næste Skridt vil blive Fordringen om, at disse Børn stilles lige med Børn af Enker og af Enkemænd, og der vilde vel heller ikke være saa meget at sige dertil; kan man gøre det ene Skridt, maa man ogsaa kunne gøre det næste. Børnenes Stilling kan jo være lige slet, enten deres Mødre er ugifte, fraseparerede eller gifte. Men skønt saaledes det enkelte Trin ikke synes at være mere end, hvad der nødvendigt følger af det foregaaende, vil disse Smaaskridt dog tilsammen let føre os nærmere og nærmere til det Maal, som jeg vil anse for meget uheldigt: Samfundets Omdannelse til en stor Arbejds- og Forsørgelsesanstalt. Dette er altsaa min Betænkelighed, men jeg erkender, og det gør ogsaa den Gruppe, jeg tilhører, at som Sagen foreligger, vil man ikke kunne modsætte sig, at dette Lovforslag gennemføres.

Den ærede sidste Taler syntes at have den Opfattelse, at Lovforslaget burde sættes i Forbindelse med andre Sager, og da navnlig i Forbindelse med en Revision af Loven af 1908 om uægte Børn. Jeg er bange for, at dette vil medføre, at Sagen skydes ud, maaske endog i en fjern Fremtid. De to sociale Love, vi i Aar har faaet frem til Revision, er tilstrækkelig forberedte til en saadan Revision, men skal vi op til en mere almindelig Revision af de humane Love, tror jeg rigtignok, at det vil tage for megen Tid; det vil være rigtigt først at afvente den meget omtalte Betænkning fra Invaliditetskommissionen. For saa vidt der altsaa kommer Fordring om, at denne Sag skal henlægges, indtil man kan faa mere vidtgaaende Foranstaltninger tagne op til Revision, vil vi fra vort Standpunkt ikke kunne støtte en saadan Bestræbelse. Vi mener, at hvad der senere maatte kræves af Revision — der er jo ogsaa Revisionsbestemmelse i det foreliggende Lovforslag —, maa tages op, naar Tiden dertil kommer, men som Stillingen er, mener vi, at der ikke er andet at gøre paa dette Tidspunkt end at gennemføre Lovforslaget væsentligt i den Skikkelse, i hvilken det foreligger. At der kan være enkelte Ting, som kan være Genstand for Ændringer, er en Sag for sig; jeg tilstaar, at Bestemmelsen om de to Aar ikke har min Sym-

pati, men jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til velvillig Behandling.

Rottbøll: Da vi i Fjor havde dette Lovforslag til Forhandling, udtalte jeg mig ret udførligt om det, og jeg skal derfor ikke trætte det høje Ting med en længere Udtalelse. Men jeg vilde dog gerne minde om, hvad en Folketingsmand har sagt om dette Forslag tidligere i Folketinget; jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle enkelte Stykker deraf. Den ærede Folketingsmand sagde saaledes (Folketingstiden for 1909—10 Sp. 2563): „Det er Socialdemokratiets Fejl, mener jeg, at saa snart der er Nød, siger de: Lad Staten og det offentlige tage sig af det. Jo mere man gør det, jo mere svækker man den enkeltes Energi, den enkeltes Ansvarfølelse og Lyst til at ernære sig selv.“ Og da han senere faar Ordet, siger han (Sp. 2572): „Jeg tror imidlertid, det vilde have sin store Betydning, hvis man med Hensyn til det Spørgsmaal, vi her drøfter, kunde finde en Form for Forsikring“; der har været talt saa meget om dette Spørgsmaal, om man skulde gaa Forsørgelsesvejen eller Forsikringsvejen, og den ærede Folketingsmand antyder her, at hans Standpunkt er at gaa Forsikringsvejen. Han siger til den Argumentation, der har været ført, at naar vi har en Lovgivning om uægte Børn, følger deraf ogsaa med Nødvendighed dette Lovforslag; og derom siger den ærede Folketingsmand (Sp. 2572): „Det kan godt være, vi er komne for vidt med Hensyn til Understøttelse af de Børn, som er fødte udenfor Ægteskab; det er sikkert, at det er store Summer, der anvendes i dette Øjemed, og jeg tror ikke, at nogen Lov er blevet modtaget med mere Uvillie i de kommunale Raad end denne Lov“. Og han ender med at sige Sp. 2573: „Det var maaske muligt at finde en heldigere Form for den Lovgivning, som vi har været inde paa angaaende Forsørgelse af Børn født udenfor Ægteskab, og jeg henstiller, at man tager op til Overvejelse maaske at faa dette Forhold reguleret samtidig med den Lov, her foreligger“. Altsaa, Loven om uægte Børn opfordrer han til at tage op til Regulering samtidig med denne Lov. Den ærede Folketingsmand, som udtalte sig i 1910 saaledes, er den nuværende Konseilspræsident. At han muligvis ogsaa paa dette Omraade skulde have ændret Kursen noget, maa man jo næsten tro efter de Udtalelser, der er